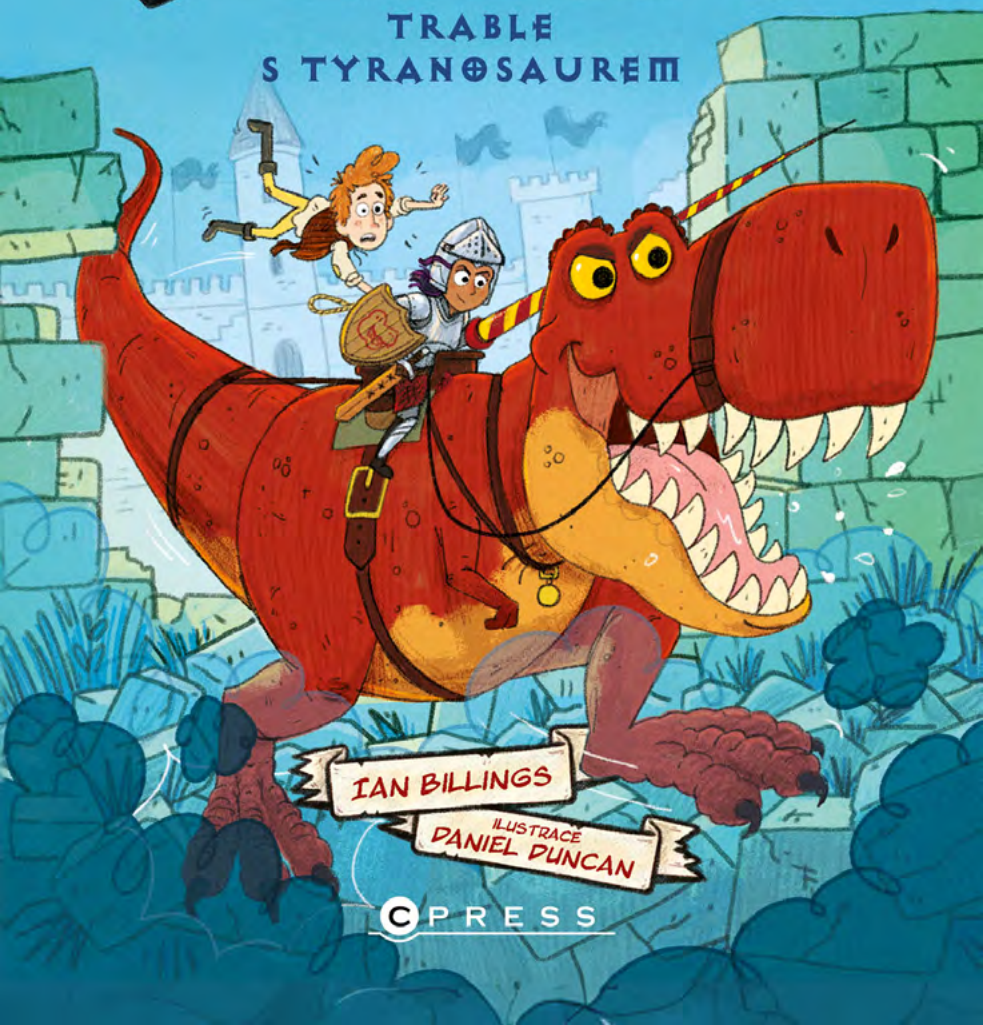

DINO SAGA

TRABLE
S TYRANOSAUREM

IAN BILLINGS

ILLUSTRACE
DANIEL PUNCAN

C PRESS

DINOSÁGA TRABLE S TYRANOSAUREM

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

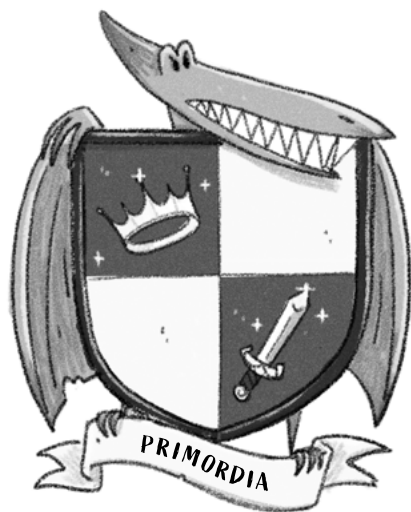
Ian Billings
DINOSÁGA
TRABLE S TYRANOSAUREM – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

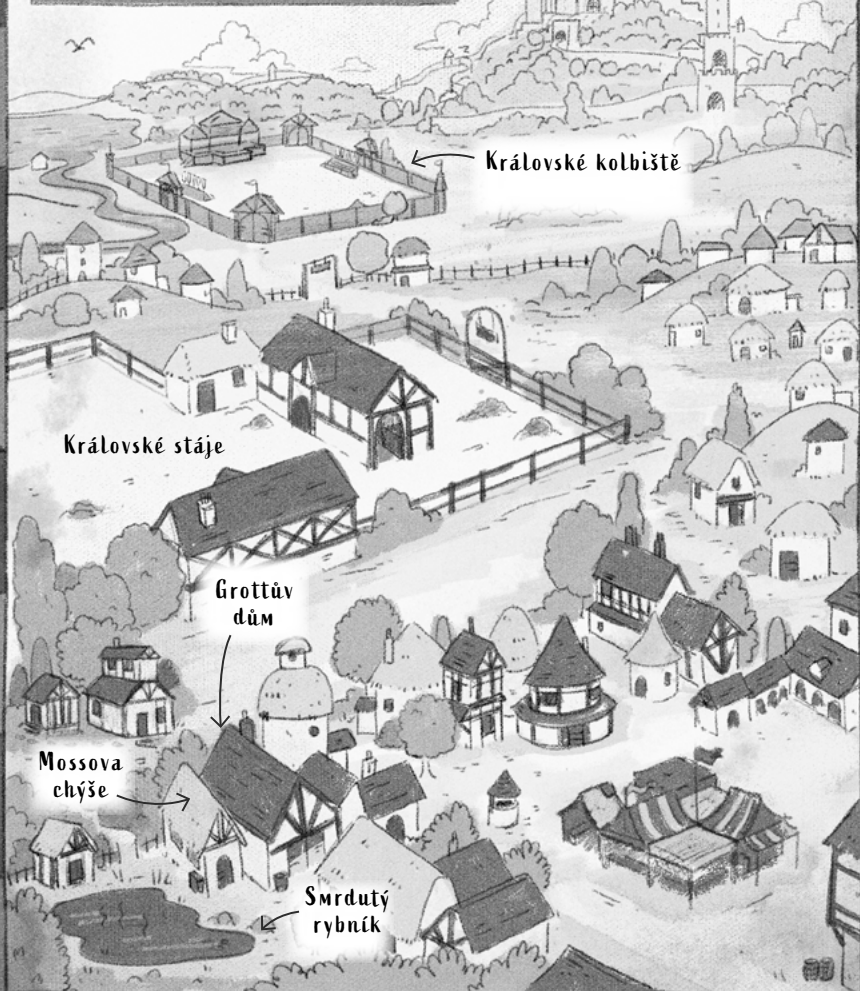
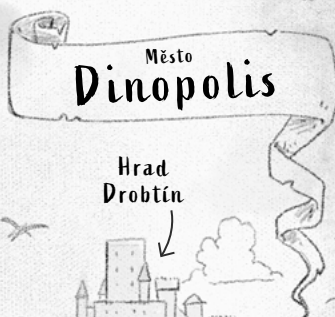
DINOSÁGA

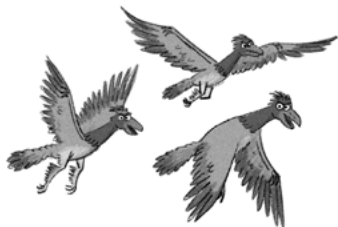
TRABLE S TYRANOSAUREM

IAN BILLINGS
ILUSTRACE DUNCAN

 PRESS

Obsah

Kapitola jedna

Zkouška lávou	05
---------------	----

Kapitola dvě

Vítejte v Dinopolisu	19
----------------------	----

Kapitola tři

Den turnaje	31
-------------	----

Kapitola čtyři

Přichází Gargantua!	44
---------------------	----

Kapitola pět

Dávání dárků	56
--------------	----

Kapitola šest

To znamená válku! (Asi)	69
-------------------------	----

Kapitola sedm

Trable s tyranosaurem	80
-----------------------	----

Kapitola osm

Velký útěk	92
------------	----

Kapitola devět

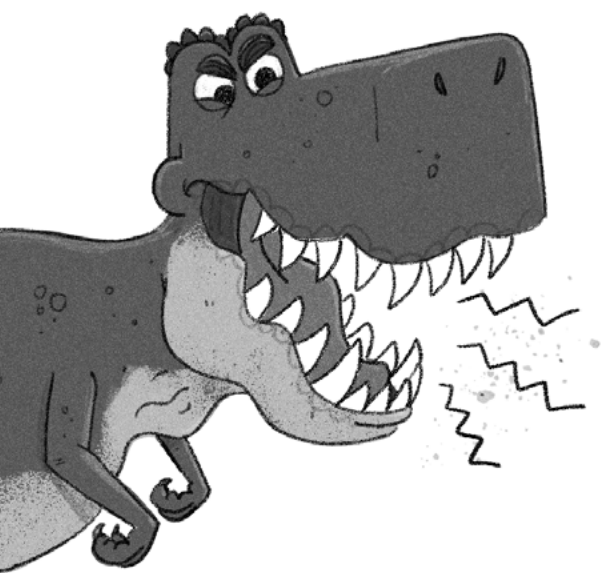
Noční rytíři	104
--------------	-----

Kapitola deset

Zasloužený trest	118
------------------	-----

Kapitola jedenáct

Konec... nebo snad ne?	127
------------------------	-----

KAPITOLA JEDNA

ZKŮŠKA LÁVOU

Moss Trusník nebyl šťastný. Nebylo těžké poznat, že Moss Trusník nebyl šťastný, vždyť neustále opakoval: „Já nejsem šťastný!“ A nebyl šťastný, protože v okamžiku, kdy začíná náš příběh, stál v temné jeskyni na malém, kymácejícím se kameni obklopeném lávou. Ano, lávou! Rudou, žhavou,

čvááčht!

lepkavou lávou, která kapala, crčela a stékala všude kolem něj.

„Áááááááááá!“

Moss se rozhlédl kolem dokola a přemýšlel, odkud že se ten výkřik vzal. Pak si uvědomil, že vyšel z jeho vlastních úst.

„Áááááááááááájéééé!!!“

Moss byl zmatený a popletený. Trávil velkou část svého života tím, že byl zmatený a popletený, ale dnes byl zmatenější a popletenější než obvykle.

Prostě nebyl ten typ, který by si jen tak vysedával
v jeskyních plných bublající
lávy.

Moss pracoval
v královských stájích
ve městě zvaném
Dinopolis, což bylo
malebné místo
s nulovým výskytem
lávy, a navíc ještě hlavní
město země zvané
Primordia. Dinopolis

bylo známé svým hradem Drobtínem a rytíři, kteří sedlali dinosaury. A páni, ti dinosaury vyprodukovali opravdu spoustu hovínek! Jako stájník měl Moss za úkol se s jejich smradlavým nepořádkem vypořádat. Byla to fujky práce. Přesto by radši házel hromádky trusu, než se zrovna vyhýbal syčící a bublající lávě!

Láva kolem něj **čvachtala** a **žbluňkala** a odporně páchnoucí kouř se vinul vzduchem a šimral ho v nose, takže začal zároveň křičet i kýchat.

„Ááááá–hekšííííí!!!“ Z jeho nosu vystříkly proudy nuditel, dopadly do lávy a při kontaktu s ní zasyčely.

„Nejsem šťastný!“ zasténal Moss, a ještě stihl dodat: „Ach jo. Horší už to být nemůže.“

A v tu chvíli... se to zhoršilo!

Hrozitánské hejno snad tisíce dlouhozubých lávových netopýrů se vyřítilo ze všech koutů jeskyně a vrhlo se na Mosse. Vznášeli se a vířili kolem něj a jejich pískání a štěbetání bylo čím dál hlasitější.

„Ííí, ííí, ííííí!!!“ vrískali.

„Já ale fakt nejsem šťastný!“ bědoval Moss a mával rukama ve vzduchu. Ale netopýři nikam nemizeli. Kroužili a kličkovali kolem něj, kousali ho a štouchali. Jeden se mu dokonce zahryzl do ucha!

Při svém devětapadesátém máchnutí (plus mínus) narazila Mossova ruka na Norberta, jeho meč. Ano, meč! Moss s ním začal točit nad hlavou tak, jak to viděl u sira Bruta Mečopáda. Sir Brutus byl Prvním rytířem Primordie a Mossovým osobním hrdinou.

Plán fungoval! Jakmile Norbert rozcísnul vzduch, netopýr za netopýřem s tichým, nespokojeným zasyčením a uraženým máchnutím křídel odletěli.

V okamžiku, kdy už si byl jistý tím, že všichni netopýři odletěli, spatřil Moss před sebou otvor. Skočil ze své vratké skalky na další, pak na další a další až přehopsal k ústí jeskyně, jako by mu hořelo za patami (doslova).

Žbluňk! Plác! Čvacht!

Mossovi spadla čelist. Jeskyně neústila do lesa, jak by se dalo čekat. Kdepak. Moss zíral do nádherné síně z kamenných kvádrů, podobnou byste čekali na hradě. Všude kolem byly rozestavěné sochy urozených rytířů a obrazy králů a královen.

A přímo uprostřed stál obrovský

obdélníkový kamenný stůl. Moss si promnul oči a několikrát zamrkal. Ne, nezdálo se mu to. Prozkoumával síň pohledem, hledal východ – nějakou cestu, jak se dostat ven, jak se vrátit domů. Ale spatřil jen okno. Plížil se k němu svým nejvypilovanějším plíživým způsobem, když tu najednou s rachotem skrz okno dovnitř vrazila...

... hlava obrovského rudého tyranosaura rexe!

Moss znal mírumilovné, vycvičené dinosaury, jako byl jeho mazlíček mikroraptor. Jenže tenhle kousek rozhodně nevypadal ochočeně. Všichni v Dinopolisu věděli, že tyranosauři jsou příliš divocí a zuřiví na to, aby je bylo MOŽNÉ vycvičit. Chtěl vykřiknout, ale místo toho ze sebe vydal cosi mezi škytáním a říhnutím.

„Hrpk!“

Dinosaurus zamrkal tmavýma očima a z nozder mu do chladného hradního vzduchu vyrazil oblak páry. To odfrknutí rozechvělo sochy a rozezvučelo celou síň...

Dinosaurus otevřel tlamu a naklonil se blíž. A jak se tak nakláněl, odhalil postavu, která se křečovitě

držela jeho hřbetu. Jakousi osobu oblečenou do lesklé oceli, s helmou, jejíž hledí bylo spuštěné tak nízko, že Moss nedokázal zahlédnout obličej – ale zpod přilby vykukovaly prameny fialových vlasů. Postava natáhla ruku, jako by se snažila dosáhnout na Mosse. Na okamžik ucítil silné pouto s tyranosaurem i s jeho podivným jezdce. Pak Moss zavřel oči a znovu hrpknul.